



ת"פ 13368/02/14 - מדינת ישראל נגד יבגני שניידרמן

בית משפט השלום בראשון לציון

21 אפריל 2015

ת"פ 13368-02-14 מדינת ישראל נ'

שניידרמן(עציר)

בפני כב' סגן הנשיאה, השופט אברהם הימן

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם יבגני שניידרמן

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד אוראל רוזנצויג

הנאשם וב"כ עו"ד מסטרמן

מז דין

הרקע.

ביום 6.2.14 הוגש נגד הנאשם כתב אישום אשר כלל בחובו תשעה אישומים. הואיל ובמהלך הדיונים בתיק זה תוקן כתב האישום, הרי שלהלן אפרט האישומים על פי כתב האישום המתוקן.

בדיון שהתקיים לפני ביום 30.6.14 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון. על פי הצהרתם כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה ויורשע על פי הודייתו בעובדות כתב האישום המתוקן, בעבירות המיוחסות לו. הוסכם בין הצדדים כי בטרם טיעונים לעונש, יופנה הנאשם לשירות המבחן לקבלת תסקיר. מהצהרת הצדדים עלה כי לא הייתה להם הסכמה כל שהיא לעונש.

הנאשם הודה והורשע על פי הודייתו בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, כפי שיפורט להלן, והופנה לשירות המבחן.

כאן המקום לפרט במה הורשע הנאשם. כאמור כתב האישום כלל תשעה אישומים.

על פי האישום הראשון, הודה הנאשם כי בתאריך 1.1.14 סמוך לשעה אחת עשרה וחצי בלילה בעיר ראשון לציון, פרץ הנאשם לרכב בכך שפתח דלתו ונכנס לתוכו בכוונה לגנוב. הנאשם גנב מהרכב ארנקו של בעלי הרכב שהכיל 400 ש"ח, רישיון נהיגה, כרטיסים שונים על שמו של בעלי הרכב וכרטיס אשראי. סמוך לאחר מכן, כחצי שעה לאחר חצות



רכש הנאשם באמצעות כרטיס האשראי הגנוב, מוצרים בסך 75.50 מחנות בעיר ראשון לציון. בהמשך לכך סמוך לשעה תשע בבוקר ביום 2.1.14 בקיוסק בעיר תל אביב קנה הנאשם מוצרים בסכום של 280 ש"ח באמצעות כרטיס האשראי הגנוב. בהמשך לכך, סמוך לשעה אחת עשרה בבוקר בחנות אחרת בעיר ראשון לציון, רכש הנאשם באמצעות כרטיס האשראי הגנוב מוצרים בסך כולל של 451.51 ש"ח.

משום כך עולה שהנאשם הודה בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, גניבה מרכב והונאה בכרטיס חיוב.

על פי האישום השני הודה הנאשם כי בין התאריכים 29.1.14 בשעה שש בערב, לבין 30.1.14 סמוך לשעה שלוש לפנות בוקר, בעיר ראשון לציון, פרץ הנאשם לרכב בכך שניפץ את חלון הרכב הקדמי בצד ימין ונכנס לרכב במטרה לגנוב. הנאשם אכן גנב ארנקו של בעלי הרכב שהכיל מסמכים וכרטיסים שונים לרבות 3 כרטיס אשראי.

הנאשם הודה, לפיכך, בביצוע עבירות של גניבה מרכב וחבלה במזיד ברכב.

על פי האישום השלישי, הודה הנאשם כי לאחר שגנב כרטיסי האשראי כמפורט באישום השני, הגיע סמוך לכך, לתחנת דלק באזור התעשייה של העיר ראשון לציון ובאמצעות אחד הכרטיסים שגנב, קנה מוצרים בסך 29.5 ש"ח מחנות נוחות "מנטה" הנמצאת בתחנה. אחר כך, סמוך לשעה שמונה בבוקר ביום ה- 30.1.14 הגיע הנאשם לאותו קיוסק המוזכר באישום הראשון בעיר תל אביב, וקנה מוצרים באמצעות אחד מכרטיסי האשראי הגנובים, בסך 160 ש"ח. אחר כך, סמוך לשעה תשע בבוקר הגיע הנאשם לחנות בעיר ראשון לציון ובאמצעות אחד מכרטיסי האשראי הגנובים קנה מוצרים בסך 397.1 ש"ח.

הנאשם הודה, לפיכך, כי ביצע עבירה של הונאה בכרטיס חיוב.

על פי האישום הרביעי, הודה הנאשם כי שב וביצע עבירות של הונאה בכרטיסי חיוב אותם גנב כפי המצוין באישום השני. זו הפעם הגיע ביום 31.1.14 לעיר ראשון לציון וניסה להוציא מכספומט כסף בסך 500 ש"ח אלא שהכרטיס סורב.

הנאשם הודה כי עבר עבירה של הונאה בכרטיס חיוב.

על פי האישום החמישי, הודה הנאשם כי בין התאריכים: 9.12.13 ל- 28.12.13 בשעות אחר הצהריים, פרץ לרכב בעיר ראשון לציון בכך שפתח דלתו, בכוונה לגנוב. הנאשם גנב מהרכב מסמכים ומכשיר ניווט GPS.

הנאשם הודה, לפיכך, כי עבר עבירות של פריצה לרכב במטרה לגנוב וגניבה מרכב.

על פי האישום השישי, הודה הנאשם כי בין התאריכים: 26.1.14 ל- 27.1.14 סמוך לשעה שש וחצי בבוקר בעיר ראשון



לציון, פרץ הנאשם לרכב בכך שניפץ את החלון הקדמי של הרכב בצד ימין, בכוונה לגנוב. בעקבות כך אזעקת הרכב פעלה והנאשם נמלט מהמקום.

הנאשם הודה, לפיכך, כי עבר עבירה של חבלה במזיד ברכב.

על פי האישום השביעי הודה הנאשם כי בין התאריכים: 27.12.13 ל - 30.12.13 בשעה שאינה ידועה לתביעה, בעיר ראשון לציון, פרץ הנאשם לרכב בכך שניפץ שמשת הרכב ונכנס לתוכו בכוונה לגנוב. הנאשם לא מצא ברכב דבר מה ראוי להיגנב ולפיכך עזב את הרכב.

הנאשם הודה, לפיכך, בביצוע עבירה של חבלה במזיד ברכב ופריצה לרכב.

על פי האישום השמיני הודה הנאשם כי בין התאריכים 26.1.14 ל - 30.1.14 בעיר ראשון לציון פרץ הנאשם לרכב בכך שניפץ באמצעות אבן את החלון הקדמי בצד ימין ונכנס לרכב בכוונה לבצע בו גניבה. הנאשם גנב מהרכב מכשיר טלפון נייד. אחר כך, הגיע הנאשם לחנות הנמצאת בעיר ראשון לציון ומכר את המכשיר תמורת סכום של 400 ש"ח.

הנאשם הודה, לפיכך, כי עבר עבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, גניבה מרכב וחבלה במזיד ברכב.

על פי האישום התשיעי, הודה הנאשם כי בתאריך 1.2.14 סמוך לשעה שבע בערב, הבחין בשוטרים והתנהג באופן חשוד. בחיפוש שערכו השוטרים על גופו של הנאשם תפסו כרטיסי אשראי הגנובים כפי המפורט באישום השני לעיל. בחיפוש בבית הנאשם נתפס חלק מהרכוש שנגנב כפי המפורט בכתב האישום. כמו כן, נתפסו 3 טלפונים ניידים, מחשב נייד ומצלמה דיגיטלית. רכוש זה חשוד כגנוב. כמו כן, החזיק הנאשם מחסנית של אקדח שלא כדין.

הנאשם הודה, לפיכך כי עבר עבירות של החזקת נכס חשוד כגנוב והחזקת נשק שלא כדין.

התסקיר.

סמוך לפני הדיון שהתקיים לפני ביום 19.1.15 הוגש תסקיר משירות המבחן. כדרכו, שירות המבחן בחן כל הנסיבות, העובדות והנתונים הרלבנטיים מבחינתו, ובסופו של תסקיר המליץ על "ענישה מרתיעה אשר תבהיר לו חומרת התנהלותו ותהווה עבורו גורם מרסן". עיון בתסקיר מגלה כי מדובר באדם שזו לו ההסתבכות הפלילית הראשונה, בן 28 נשוי אשר עלה ארצה בשנת 2011 בגפו בסיוע הסוכנות היהודית. כפי העולה מתוך התסקיר, מדובר באדם הבא ממשפחה נורמטיבית. הוריו שעלו ארצה לפני מספר שנים חזרו להתגורר ברוסיה. הרקע למעשי הנאשם הם סכומי כסף גבוהים שנדרש לשלם, על מנת להסדיר כניסת בת זוגו שאינה בעלת אזרחות ישראלית לישראל. מתוך עיון בתסקיר, הרושם הכללי הוא שאין האמור בו עומד לצד הנאשם. מטעמים ברורים לא אפרט מתוך התסקיר ולא אחשוף מקור



מסקנה זו. יחד עם זאת, הנאשם הביע חרטה ובושה לפני שירות המבחן, בגין מעשיו.

טיעונים לעונש.

בטיעוני התביעה לעונש עתר בא כוח התביעה להשית על הנאשם עונש של מאסר שירוצה בעבודות שירות. לפי דברי התובע היה מקום לעתור לעונש של מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח אך לפני משורת הדין, עמדת התביעה לעונש התמתנה, לנוכח העובדה שמדובר באדם צעיר, חסר הרשעות קודמות ונסיבותיו של הנאשם.

בא כוח הנאשם, לא התעלם מחומרת מעשי הנאשם, עת טען לעונש. אלא שביקש לקבל המלצת שירות המבחן ולהימנע מלהשית על הנאשם עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות. עיקר דבריו מיקד הסניגור בנסיבותיו האישיות של הנאשם ולרקע לביצוע המעשים, והוא מעמדה הבלתי ברור של אשתו, שאינה אזרחית ישראלית, בארץ. לדברי הסניגור, הנאשם שקע בחובות בעקבות הוצאות כספיות גבוהות שנדרש להן על מנת לנסות ולהסדיר מעמד בת זוגו בארץ. הסניגור הדגיש כי חובותיהם הכספיים של בני הזוג גבוהים והם עושים מאמצים רבים לשרוד. לפיכך עונש מאסר שירוצה בעבודות שירות יביא עליהם כליה כלכלית.

דין והכרעה.

השאלה העומדת לדיון כאן פשוטה בתכלית. השתת מאסר בפועל שירוצה בעבודות שירות, על הנאשם תהיה בה פגיעה כלכלית קשה בו ובבת זוג. אין חולק כי הנאשם ובת זוגו נתונים בקשיים כלכליים קשים ומניעת עבודה ופרנסה עת ירצה הנאשם עונש המאסר בעבודות שירות תפגע בהם קשות.

אלא שבענישה פלילית עסקינן, ובתוך כך, העיקרון הוא בהלימה בין מעשי הנאשם לבין העונש. הנאשם ביצע סידרה ארוכה של עבירות פליליות חמורות ביותר. בתוך כך, פגע קשות באחרים. הנאשם גרם לנזקים כספיים לאחרים משום מעשיו הפליליים החמורים, והנה עומד הוא ועותר להקל עמו משום שעונש מאסר יגרום לו נזק כלכלי. מילה אחת יש בפי והיא: אבסורד.

היעלה על הדעת, שמעשיו החמורים של הנאשם, בעבירות חמורות של פריצה לכלי רכב, תוך גרימת נזק רב, גניבת רכוש בעלי כלי הרכב, עשיית מעשי הונאה בכרטיסי החיוב הגנובים, כל אלה יסתיימו בעונש של מאסר על תנאי.

יש לומר האמת ולהדגישה, עמדת התביעה לעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות, עמדה מקלה היא לנוכח חומרת המעשים ובמיוחד מדיניות הענישה הברורה בעבירות כלפי רכב. האם יש צורך להכביר מילים באשר לנזק הנגרם לאדם



הקם בבוקרו של יום, ופונה לנסוע למקום עבודתו ברכבו, עת נוכח הוא שמאן דהוא פרץ לרכב גרם נזק לשמשת הרכב, וגנב רכוש? מעבר לנזק הכלכלי, האם יש צורך להכביר מילים באשר לטרדה הנגרמת לאדם שמסמכיו האישיים נגנבים או לטרדה ולטורח הרב שיש בהתרוצצות בין מוסכים שונים כדי לתקן שמשות הרכב?

אני דוחה המלצת שירות המבחן ודוחה עתירת הנאשם להימנע מעונש מאסר שירוצה בעבודות שירות. הנאשם יכול אך לברך ולהודות כי נחלץ מעונש מאסר בפועל "ממש" הוא העונש הראוי בגין מעשיו החמורים. באשר לנזק הכלכלי שיגרם לנאשם עקב העונש? אומר ראשית מה שונה הנאשם מעבריינים אחרים אשר נגזר עליהם עונש מאסר בין היתר מאחורי סורג ובריה ולא בעבודות שירות. אך העיקר, היה על הנאשם לחשוב על כך, בעת שפרץ לכלי רכב וגנב רכושם של אחרים או בעת שהוציא במרמה כספים מבעלי עסקים תוך שימוש בכרטיסי האשראי הגנובים או בעת שמכר טלפון נייד של אדם שלתומו הניחו ברכבו.

אשר על כן אלה העונשים שאני גוזר על הנאשם:

5 חודשי מאסר בפועל.

עונש המאסר ירוצה בעבודות שירות על פי חוות דעת הממונה על עבודות שירות בשב"ס שעותק ממנה מצוי בידי הנאשם.

הואיל ומועד תחילת העבודות חלף, הריני מורה כי תחילת העבודות תהיה ביום 3.5.15.

7 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור הנאשם עבירה נגד הרכוש מסוג פשע כמו גם עבירה של החזקת נשק שלא כדין.

5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שבמשך שלוש שנים מהיום לא יעבור עבירה נגד הרכוש מסוג עוון למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

בנסיבותיו האישיות של הנאשם כפי המפורט בתסקיר שירות המבחן וכפי טענות בא כוחו לא מצאתי להשית על הנאשם עונש של קנס כמו גם לא מצאתי, באופן חריג לחייב הנאשם בפיצוי. בבואי לעשות כן, לא התעלמתי מהנזק הרב שגרם הנאשם לבעלי כלי הרכב אליהם פרץ אך לנוכח הנסיבות האישיות המיוחדות של הנאשם מצאתי לחרוג מהכלל ולא לחייב הנאשם בקנס ובפיצוי.

אני מחייב הנאשם לחתום על התחייבות להימנע מביצוע עבירה נגד הרכוש במשך שלוש שנים מהיום. אם יעבור הנאשם עבירה כאמור ישלם סך של 3,000 ש"ח.



לא יחתום על התחייבות ייאסר למשך 7 ימים.

עותק מגזר הדין יועבר לשירות המבחן.

עותק מגזר הדין יועבר לממונה על עבודות בשב"ס.

ככל שהנאשם או מי מטעמו הפקיד סכום כסף כערובה לשחרורו הסכום יוחזר לאדם שהפקידו.

מוצגים, ייעשה בהם על פי שיקול דעתו של הממונה על החקירה.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום ב' אייר תשע"ה, 21/04/2015 במעמד הנוכחים.

אברהם הימן , סגן נשיאה